Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda" 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036
УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XCIII. Ч. 43. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 6-го БЕРЕЗНЯ 1986 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, MARCH 6, 1986 No. 43. VOL. XCIII.

КОНЦЕРТ У ВАШІНҐТОНІ ПРИСВЯЧЕНИЙ Т. ШЕВЧЕНКОВІ

Вашінгтон. — Щоб продемонструвати на ділі свій український патріотизм і пошану до Великого Кобзаря України Тараса Шевченка перед американською громадськістю Вашінгтону і допомогти в реставрації його пам'ятника, Фундація ім. Мазепи закликає українців діяспори до масової присутности на великому концерті в Мистецькому Центрі ім. Кеннеді, присвяченому Т. Шевченкові, в неділю 9-го березня 1986 року.

В концерті братимуть участь визначні українські мистецькі сили: меццо-сопрано Рената Бабак, тенор Богдан Чаплинський, бас Стефан Шкафаровський і український чоловічий хор „Прометей" з Філядельфії під диригентурою Михайла Длябоги.

Щоб на світовій арені українська музика зазвучала на одному рівні з найкращими шедеврами світової клясики і цим засвідчила всесвітнє значення Тараса Шевченка, програма концерту складатиметься із сольових, ансамблевих і хорових творів українських і західньоевропейських композиторів.

Солісти і хор виконають твори композиторів: М. Лисенка („Ой, Дніпре, мій Дніпре", „Садок вишневий", „Коли розлучаються двоє", „Хор бранців"), Б. Лятошинського („Заповіт"), В. Барвінського („Ой, поля ви поля"), Ю. Орлова („Бандуристе, орле сизий"), А. Гнатишина („Жита", „Богородице Діво радуйся"), А. Кос-Анатольського („Солов'їний романс"), М. Мусорґського („Гопак"), О. Нижанківського („Минули літа молодії", „Закувала та сива зозуля"), К. Данкевича (арія Богуна з опери „Богдан Хмельницький"), Л. Ревуцького („Ой, у полі вітер віє"), С. Воробкевича-С. Людкевича („Вогні горять"), А. Вахнянина (хор норманів), Дж. Верді (арія Дездемони з опери „Отелло", арія короля Філіппа з опери „Дон Карльос", арія Леонори з опери „Сила долі", дует Леонори і Манріко з опери „Трубадур"), П. Масканьї (дует Сантуцци і Туріду з опери „Сільська честь"), Дж. Пуччіні (арія князя Каляфа з опери „Турандо"), Ч.Ф. Ґуно (фінальне тріо Марґаріти, Фавста і Мефістофеля з опери „Фавст") і К. Стеценка („Вибір Гетьмана"). Програма концерту відбуватиметься в супроводі органіста Чарлса Каллагана, піяністів Марібет Ґовен і Ірени Пелех-Зварич, флейтистки Вірджінії Нанзетти і віолончеліста Дейвида Прімо.

Квитки на концерт уже є в продажі: 30 і 25 долярів — партер, 20 дол. перший і 15 дол. другий бальконі, 50 дол. — льожі; їх можна замовляти, висилаючи чек до: Mazepa Foundation, Inc. P.O.Box 1988, Alexandria, Va. 22313.

Щоб зібрати фонди на реставрацію пам'ятника і на розголос нашої справи серед впливових американців столиці ЗСА Фундація Мазепи закликає українців з інших міст купувати квитки на цей концерт, хоч і не зможуть бути в Вашінгтоні 9-го березня, і дарувати їх через фундацію впливовим законодавцям, високопоставленим працівникам Уряду ЗСА і чільним дипломатам демократичних країн світу. Така закупівля квитків звільнена від податків.

Відбулися Загальні збори Пластової Фундації

Ню Йорк (О.Ю.). — В неділю, 23-го лютого, відбулися Загальні збори Пластової Фундації в Ню Йорку, яку в останній каденції очолював мґр Петро Дармограй.

Діяльність Фундації — це в основному матеріяльна допомога Пластовій Станиці в Ню Йорку для ведення виховної праці з молоддю.

Як виказували звіти уступаючої управи, фундація це своє завдання виконувала вповні, як у останній каденції, так і завжди перед тим. Це ж саме Пластова Фундація, до якої входять пластуни і батьки пластової молоді і приятелі Пласту, вже давно закупила для Станиці будинок і дбає про те, щоб він був завжди в доброму стані та відповідав потребам пластової молоді.

Цьогорічні Збори вибрали нову Управу в такому складі: пл. сен. Богдан Михайлів, голова, заступники — пл.сен. Юрій Савицький (станичний), Ярема Бачинський (голова Гуртка Пласт прияту), Михайло Савицький (рівночасно і організаційний референт), секретар пл. сен. Богдан Кузишин, скарбник — пл. сен. Ярослав Оберишин, члени — пл. сен. Андрій Ластовецький і Тиміш Шевчук, правний дорадник — пл. сен. д-р Ярослав Падох; Контрольна комісія: голова — мґр П.Дармограй, члени — пл. сен. Володимир Сафян, В. Саляк, представник Крайової Пластової Старшини і представник Осередка Праці УПС; Товариський суд: пл. сен. Вячеслав Вишневський, пл. сен. Дмитро Косович та Іван Дмитрик.

Зборами провадив пл. сен. Б. Кузишин, Номінаційну комісію очолював В. Саляк.

ЗБОРИ В ГАНТЕРІ

Гантер, Н. Й. — Церковний комітет української католицької церкви св. Івана Хрестителя в Гантері матиме Загальні збори у неділю, 9-го березня ц.р., о год. 4-ій по полудні, тут у парафіяльному домі. Проситься всіх парафіян прибути.

Керівник російських передач в „Радіо Свобода" пропав без вістей

Мюнхен, Західня Німеччина. — Олеґ Туманов, керівник російських програм у „Радіо Свобода", пропав без вістей, і за ним розшукують не тільки співробітники, дирекція і друзі, але також поліція. Туманов не з'явився до роботи ще минулого четверга, 27-го лютого, і вже тоді співробітники російського відділу повідомили про випадок своїх зверхників. Крім того серед більшости працівників панує переконання, що О. Туманов втік до Совєтського Союзу, а може навіть співпрацював із совєтською державною службою безпеки (КҐБ).

Вілліям Бюелл, віцепрезидент вашінгтонської адміністрації, яка відповідає за радіопередачі „Радіо Свобода" і „Вільна Европа", підтвердив, що довголітній співробітник цієї радіопередачі, який працював у „Радіо Свобода" понад 20 років „пропав без вістей" і сьогодні ще тяжко сказати де саме він знаходиться. Він відмовився однак спекулювати про втечу Туманова, а тільки заявив кореспондентам, що людина відійшла у спосіб, який нібито вказує, що, вона не має заміру більше повертатися до праці.

Інші співробітники Туманова заявили, що вони переконані про втечу свого шефа. Охоронна служба радіостанцій і німецька поліція ведуть докладне слідство втечі Туманова, але досі вони ще не попали на слід втікача. „Якщо він однак втік до СССР, то за кілька днів ми почуваємо його на пресовій конференції, бо ця практика систематично повторяється від непам'ятних часів", — заявили співробітники.

В 1965 році О. Туманов перейшов на Захід і рік пізніше став працювати в „Радіо Свобода". Один із співробітників відмітив, що Туманов приготовляв радіопередачу в серпні 1984 року, яка пізніше була оцінена як „антисемітська" і була приводом нападу жидівських і совєтських засобів масової інформації. „Це дає багато до призадуми над діяльністю Туманова," — кажуть політичні спотерігачі.

Н. Рижков критикував брежнєвське керівництво

Москва. — Виступаючи на 27 з'їзді КПСС, голова Ради Міністрів СССР Ніколай Рижков намалював грандіозні пляни розвитку країни на найближчі 15 років. Він, правда, не обіцяв, як обіцяв 25 років тому Ніколай Хрущов, що „нинішнє покоління совєтських людей буде жити при комунізмі", але запевнив, що до 2000 року промислове виробництво і доходи населення подвояться, використання „прогресивної технології" збільшиться від 50 до 100 відсотків, а в найближчі п'ять років „випуск товарів широкого вжитку" зросте на 30 відсотків.

Як і можна було очікувати, совєтський прем'єр обвинувачував в економічному відставанні країни брежнєвське керівництво. „Як в центрі, так і на місцях багато керівників діяли застарілими методами і виявилися непідготованими до праці в нових умовах", — сказав Н. Рижков. Він говорив також, що багато керівників не хочуть „дивитися в завтрашній день" і заявив, що відбудуться великі зміни в керівництві.

Про клопоти і недомагання совєтської економічної системи час від часу говорили совєтські лідери, починаючи з 1920-их років, але система від цього не змінилася. Правда, у виступі Рижкова були заторкнуті і деякі нові теми. Він, наприклад, згадав, що передбачається значне розширення економічних зв'язків з Китайською Народною Республікою, а також закликав покінчити з „заснованими на політиці торговельними перешкодами, які гальмують світовий прогрес." Це був заклик до неназваного Рижковим Уряду ЗСА, який не дає Совєтському Союзові упривілейований статус в торгівлі. Правда, Рижков нічого не сказав, чи це гальмує прогрес З'єднаних Стейтів, чи лише Совєтського Союзу.

„Всі обмеження, бойкоти і ембарґо повинні бути повністю зняті", — сказав Рижков, однак не пояснив, чи треба зняти ембарґо, накладене на торгівлю з Південно-Африканською Республікою.

ШЕВЧЕНКІВСЬКЕ СВЯТО В БРИДЖПОРТІ

Бриджпорт, Конн. — Заходом місцевого Відділу УАКРади громада Бриджпорту в неділю, 9-го березня, о год. 3-ій по полудні відбуде святочну академію в честь Тараса Шевченка у приміщенні української православної церкви при 99-ій Йорк вулиці. В програмі доповіді в українській і англійській мовах та мистецька програма.

Вшанують мученичу Церкву в Україні

Кергонксон, Н.Й. — Згідно із проголошенням Українського Патріярхального Світового Об'єднання і Українського Патріярхального Товариства в ЗСА провести в березні молитви та акції в обороні переслідуваної Церкви в Україні, місцевий відділ Українського Патріярхального Товариства влаштовує Голодний обід в неділю, 16-го березня 1986 року, в церковній залі, о год. 12-ій.

В програмі доповідь мґра Василя Пасічняка п. н. „Підчинення Української Католицької Церкви московському патріярхові в 1946 році", і виступи місцевих хорів.

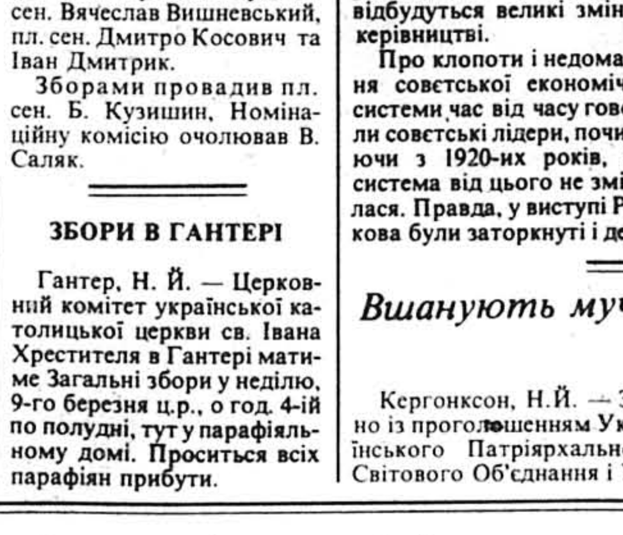
ВИСТАВКА В МЕЙПЛВУДІ

Мейплвуд, Н.Дж. — Заходами ОЖОЧСУ тут відбудеться виставка українського народного мистецтва у двох бібліотеках, а саме в Мейплвуд Меморіял при Бейкер вул., і в Гилтон при Спрингфілд авеню. Виставка триватиме від 10-го березня до 5-го квітня ц.р., а нею займаються Іванна Кононів і Ірена Басняк, а координатором є Андрій Кейбіда, головний радний УНСоюзу.

У Стемфорді пригадають „день ганьби" відправленням нової Літургії

Стемфорд, Конн. — 8-го березня 1946 року московський патріярх проголосив, що Українську Католицьку Церкву „зліквідовано" і „асимільовано" в Російську Православну Церкву. Цей день завжди пам'ятається як „ганебний день". Проте продовж 40 років Українська Католицька Церква існує в Україні і у вільному світі.

У неділю, 16-го березня ц.р., Стемфордська Епархія пригадує цей „день ганьби" відправленням вперше нової Літургії. О годині 10:30 вранці Єпископ Василь Лостен відправить з отцями Службу Божу. Джозеф Ролл диригуватиме хором семінаристів, який співатиме під час Богослуження. Літургію написав проф. Мирон Федорів для цього хору. Цю Богослужбу накрутять на тасьму, яку опісля передадуть через ватиканське радіо в Україну.

Хор семінаристів під час проби.

Після Літургії та обіді, професор історії при катедрі св. Василія д-р Василь Ленцик проводитиме панелем, на якім обговорюватиметься „Львівський синод" 8-го березня 1946 року.

Крім Богослужби і панелю семінаристи приготовляють виставку про події 1946 року.

НОВИЙ УРЯД ФІЛІППІН ПРИВЕРНУВ ВСІ ПРАВА

Маніля, Філіппіни. — Новий президент Філіппін Коразон Акіно, після кількох днів святкувань перемоги над режимом колишнього президента Фердінанда Маркоса, який, не зважаючи на критику і відкритий спротив опозиційних партій керував тією країною понад 20 років, проголосила так звану декларацію число один, відновляючи повні громадянські права для філіппінського народу. На підставі цієї декларації кожний громадянин Філіппін вважається від тепер рівним перед законами країни і ніхто його не має права арештувати без поліційного і судового обвинувачення у злочині.

У промові, яку К.Акіно виголосила з цього приводу, вона сказала, що „філіппінський нарід встановив демократичну владу, яка змагатиме до ідеалів свободи і забезпечення громадянських прав для кожного, що поважатиме встановлені представниками народу закони країни". Промовляючи до сотень тисяч зібраних прихильників й ентузіястів „нової демократії" Акіно закликала до створення „влади народу" і уряду, який повинен і мусить служити народові. Вона заповіла, що урядові аґенції почали збирати докази злочинної діяльности деяких осіб, близьких співробітників Ф. Маркоса, які будуть притягнуті до судової відповідальности за порушення прав людини й інші злочини. Політичні спостерігачі не виключають, що в Манілі буде відновлений процес над вбивниками Беніньо Акіно, чоловіка Коразон Акіно, який повертаючись на батьківщину із ЗСА був застрелений на летовищі в 1983 році.

Вміжчасі з тюрем були звільнені усі політичні в'язні, включно з провідними діячами комуністичної партії, яка у виборах формально не підтримувала Акіно і не виреклася збройної боротьби для встановлення „соціялістичної", а на ділі комуністичної влади на Філіппінах.

Тверезий голос перестороги висловив архиєпископ Манілі кардинал Ґайме Сін який, відправляючи Торжественну Богослужбу подяки за встановлення демократичного уряду без кровопролиття, заявив, що „серед нас знаходяться ще ті, які бажають повернення до влади перекупства, або ті, які мріють про накинення філіппінському народові диктатури". Кардинал не називав нікого по імені, але загальниково вказував на небезпеку з екстремних правих і лівих кіл.

І немов, як відгомін на перестрогу кардинала Сіна, пресові аґентства подали інформації у понеділок, 3-го березня, що комуністичні партизани, зробивши засідку на військовий конвой, вбили 19 вояків і поранили багато більше. Можливо, кажуть спостерігачі і коментатори, що спровокований комуністами інцидент є свого роду випробуванням уряду К. Акіно, але він рівночасно вказує на ті небезпеки, які загрожують Філіппінам і про які так виразно говорив кардинал Сін. Урядові буде тяжко контролювати 7,100 островів, розкинених на території 1,100 миль, величиною дещо більшої від американського стейту Невада, на якій живе 55,5 мільйона філіппінців.

У Ню Йорку і на Гаваях почалась перевірка маєтків Ф. Маркоса, що він їх нагромадив за чужі гроші, включно з фондами економічної допомоги ЗСА.

В АМЕРИЦІ

В НЮЙОРКСЬКІЙ ЦЕРКВІ Ріверсайд була відправлена Панахида по вбитому прем'єр-міністрові Швеції Ольофі Пальме. На відправі були присутні 12 державних діячів Швеції на чолі з амбасадором цієї країни при Об'єднаних Націях Андерсом Фермом. До присутніх звернувся священик Вілліям Словн, який особисто знав О. Пальме. В ріверсайдській церкві О. Пальме виступав двічі: в 1980 році, звертаючись до делеґатів міжнародної конференції з проблем роззброєння, і в 1985 році під час святкувань з нагоди 40-річчя ОН. В церкві були виставлені великі фотографічні портрети покійного, зроблені під час його останньої візити до ЗСА. Портрети були прикрашені червоними рожами — символом Соціял-демократичної партії Швеції.

У САН ФРАНСІСКО почався суд над колишнім старшиною військово-морських сил ЗСА Джеррі Вітвортом, якого обвинувачують в шпигунстві на користь Совєтського Союзу. Дж. Вітворта обвинувачують в тому, що він передав совєтській розвідці шифрувальні таблиці, якими користувалася американська армія. Якщо обвинувачення підтвердяться, це буде означати, що Вітворт, який займався шпигунством разом зі своїм другом Джаном Вокером, наніс величезної шкоди крайовій безпеці ЗСА. Коли проти Вітворта були висунені обвинувачення, він сказав, що не є винним. На цьому настоюють і його адвокати. Одним з головних свідків обвинувачення буде Джан Вокер, який признався до шпигунства. Очікують, що Вокер розкаже, як зустрічався з Вітвортом в різних портах світу, дістаючи від нього секретну інформацію для передачі Совєтському Союзові, і платив за неї.

КЕРІВНИКИ ГРУПИ дослідників, які займаються справами захворювання на АІДС, повідомляють, що не зважаючи на ще недавні песимістичні прогнози, вчені вийшли на правильний шлях в пошуках ефективного засобу боротьби з цією смертельною хворобою. Повідомлення про це було отримане від д-ра Волтера Довдлі, координатора в справах АІДС Федеральної служби здоров'я. Однак він додав, що раніше, ніж в 1988 році, вакцина проти цієї хвороби не може бути випробувана на хворих людях.

АМЕРИКАНСЬКИЙ СВЯЩЕНИК Доналд Пелотте, з походження індіянин, стане 13-го квітня католицьким єпископом. В той день йому сповниться 41 рік. Д. Пелотте буде наймолодшим в історії ЗСА єпископом. З 1978 року він очолював Конґреґацію Святих Тайн, яка об'єднує 260 священиків і монахів. Папа Іван Павло II сказав, що він має намір призначити Д. Пелотте в Ґеллап, Ню Мексіко, де проживає 45,000 індіянів.

ВДОВА ПОКІЙНОГО президента Джана Кеннеді, Жаклін Кеннеді-Онассіс, оголосила про заручини їх дочки Каролай з архітектом Едвином Артуром Шлоссберґом. На прийнятті з приводу заручин зібралася вся родина Кеннеді на чолі з 95-річною Розалин Кеннеді, матір'ю покійних Джана і Роберта. Ім'я Каролайн Кеннеді не сходило зі сторінок американських газет після того, як її батько був вибраний президентом. Перешкодою для молодої пари була на перших порах різниця в їх релігії. Каролайн є римо-католичкою, а її наречений віруючий жид. Весілля мабуть відбудеться за католицьким обрядом, але дуже скромно.

ЗАКІНЧИЛАСЯ ЧЕТВЕРТА РУНДА ПЕРЕГОВОРІВ

Женева. — У вівторок, 4-го березня, тут закінчилася четверта рунда американсько-совєтських переговорів у справі роззброєння. Ця рунда почалася в середині січня і ні до чого не привела, як і попередні три рунди. Сторони погодилися продовжити переговори в травні.

У вівторок делеґації ЗСА і СССР провели півторигодинне спільне засідання, після якого керівник совєтської делеґації Віктор Карпов обвинуватив З'єднані Стейти Америки у відсутности прогресу: „Ми нічого не досягнули, але це не наша вина".

Керівник американської делеґації Макс Кемпелман був настроєний більш оптимістично: „Деякий проґрес є, але він дуже сповільнений".

Перед відкриттям четвертої рунди переговорів, 15-го січня, генеральний секретар ЦК КПСС Міхаїл Ґорбачов запропонував широку програму роззброєння, щоб до 2000 року знищити всю нуклеарну зброю. М. Ґорбачов запропонував спочатку вивести з Европи всі ракети середнього засягу. З'єднані Стейти Америки відкинули цю пропозицію з двох причин. Поперше, пропозиція М.Ґорбачова не виключає можливости того, що всі совєтські ракети типу СС—20, розміщені тепер в Европі, будуть перенесені на схід, за Урал. За Уралом ці ракети загрожували б союзникам ЗСА на Далекому Сході. Крім того, вони легко могли б бути перенесені знову в Европу.

Подруге, Ґорбачов запропонував забрати з Европи всі ракети середнього засягу, не лише совєтські, але й французькі і англійські. Однак З'єднані Стейти не можуть в переговорах з Совєтським Союзом вирішувати справу, що стосується Франції і Англії.

Десять днів тому президент Роналд Реґен надіслав Совєтському Союзові пропозицію-відповідь про ракети середнього засягу. Ця пропозиція була відкинута, бо в ній „не було нічого нового", як сказав В. Карпов репортерам.

Совєтська сторона твердить, що пропозиції Р. Реґена мають на меті добитися для З'єднаних Стейтів Америки односторонньої переваги.

У СВІТІ

НОВИЙ УРЯД Філіппін звернувся до повітового суду в Манілі з проханням розпочати розшуки за державним майном привласненим собі колишнім президентом Фердінандом Маркосом. Частину цього майна у виді закордонної валюти, золота, бриліянтів тощо, родина Маркоса і його найближчі прибічники вивезли з собою на Гаваї, де вони тимчасово зупинилися. Майно вивезене Маркосами обраховують на мільйони долярів. Крім того закордонні інвестиції Маркоса виносять сотні мільйонів долярів.

МЕХІКО ПЕРЕЖИВАЄ чергову економічну кризу у зв'язку із спадом цін на нафту. Якщо взяти до уваги заборгування уряду Мехіко перед іншими державами світу, зокрема перед ЗСА, то в чергових місяцях треба сподіватися збільшення економічних труднощів тамошнього уряду і можливих заворушень робітників, незадоволених життьовим станом. Очевидно, збільшиться також втеча мехіканців до ЗСА „на чорно", бо Служба іміграції і натуралізації ЗСА не погоджується на леґальне збільшення еміґраційної квоти для Мехіко.

В МОСКВІ ПОШИРИЛИСЯ чутки, що після XXVII з'їзду КПСС Політбюро, Центральний Комітет, Рада Міністрів і Верховна Рада СССР проголосять нову економічну реформу, розпочинаючи її девалюацією рубля зі зміною відсотків в банках на приватні заощадження. Чимало про економіку, зокрема про сільське господарство, а також про тяжку і легку індустрію, було мови на з'їзді, але на Заході відносно мало прив'язували цьому питанню уваги з огляду на попередні невдачі „реформи" і пляни підвищення життьового рівня совєтських громадян.

УРЯДОВА ХРИСТИЯНСЬКО-демократична партія в Західній Німеччині, тобто партія теперішнього канцлера Гельмута Коля, зазнала поразки у виборах в провінції Шлєзвіґ-Гольштайн. В 1982 році християнські демократи здобули були 50.1 , а в цьому році тільки 44,2 відсотка голосів. Соціяльні демократи збільшили свій стан посідання з 34,6 до 40,3 відсотка. Також так звана партія „зелених" (екологісти) здобули 7,4 відсотка голосів, три відсотки більше, як партія вільних демократів, яка є тепер при владі в коаліційному уряді Коля.

ПРИХИЛЬНИКИ АКАДЕМІКА Андрея Сахарова затурбовані, що президент Роналд Реґен під час своїх частих виступів і зустрічей з кореспондентами перестав називати його по імені і вимагати дозволу для нього на виїзд за кордон. У Білому Домі і Державному департаменті пояснили, що найближчі дорадники „порадили" Президентові не повертатися до справи Сахарова, бо, мовляв, публічне нагадування про його долю може тільки пошкодити йому і зменшити його вигляди на виїзд. Виглядає, кажуть політичні спостерігачі, що офіційний Вашінгтон пішов по лінії „тихої дипломатії", чого собі віддавна бажала Москва.

У ВАРШАВІ РОЗПОЧАВСЯ політичний процес проти п'ятьох членів малої політичної антикомуністичної партії, яка особливо гостро ставиться до комуно-московської окупації Польщі. П'ятьох чоловіків, прізвища яких не подано до публічного відома, судять за те, що вони вели нелеґальну політичну діяльність, звернену проти існуючого комуністичного уряду і системи взагалі. Члени Конфедерації незалежної Польщі можуть отримати по 10 років тюрми й більше на підставі існуючих кримінальних законів.

БІЛЯ МІСЦЕВОСТИ Кейп Тавн у Південно-Африканській Республіці відбулась перестрілка між поліцією і чорними революціонерами у висліді чого сім негритян загинули, а декілька були поранені. Жертв зі сторони поліції не було. Поліція і військо в ПАР почали вживати тепер ішної тактики в боротьбі з чорними. Вони поборюють їх при допомозі панцерних возів і не зводять з ними боїв на відкритому місці.

НАСЛІДНИК ШВЕДСЬКОГО прем'єр-міністра Ольофа Пальме, який як відомо, загинув в атентані в суботу, 1-го березня ц.р., погодився прийняти охорону і від тепер прем'єр-міністра і високих урядових осіб охоронятиме державна служба безпеки. Тимчасовим прем'єром Швеції став Інґвар Карльсон. Вміжчасі поліція продовжує слідство у справі вбивства прем'єра О. Пальме, але досі вона не знайшла ані вбивника, ані мотивів вбивства. Засоби масової інформації повідомили, що вбивник Пальме правдоподібно втік зі Швеції до іншої країни.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members: $7.50 — 6 months, $15.00 — 1 year. Change of address - $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Убивство прем'єра Швеції

У минулу п'ятницю, 28-го лютого 1986 року ввечері, коли шведський прем'єр Ольоф Пальма виходив із кінотеатру із своєю дружиною, якийсь чоловік віддав до нього з найближчої віддалі кілька револьверових стрілів, при чому Пальме згинув на місці і його дружина була легко поранена. Вбивник утік і поліція покищо дошукується причин того атентату та розписала стежні листи за мужчиною, що його досить докладно описали випадкові свідки цієї події.

Вбивство шведського прем'єра — це черговий акт міжнародного тероризму, це ще один доказ трусливости даної терористичної організації чи гурту змовників, бо Швеція демократична країна, де панує лад і спокій і де ніхто з найвищих державних достойників не має поліційних „тілохоронителів". Вбити людину, яка вийшла з кінотеатру, де дивилася на цікавий їй фільм — це справді ніяке геройство.

У міжнародних коментарях з приводу приводу цього атентату можна було вичитати між іншими заввагами і таку думку, що Ольоф Пальме „сам шукав собі біди". Дуже лівий своїми політичними поглядами, русофіл і совєтофіл, хоч таврував шпигунські дії совєтської морської фльоти, залюбки займався різними міжнародними справами, які Швеції не стосувалися. Він вів різку протиамериканську кампанію під час В'єтнамської війни, утотожнював себе з „невтральним третім світом (головою того „невтрального" світу є кубинський комуністичний диктатор Фідель Кастро), тепер заявлявся за атомове роззброєння по лінії совєтських гасел та в останньому часі буцім то старався грати ролю мирового посередника між Іраном і Іраком, які вже кругло десять років воюють з невідомої для світу причини.

Саме оте втручання Ольофа Пальме в різні далекі від Швеції справи — твердять деякі коментатори, — стягнули на нього нещастя. Відомого із протиамериканського і просовєтського становища — Ольофа Пальме не запрошували до Білого Дому, а коли він приїздив на сесії Генеральної Асамблеї ОН, то виголошував пацифістичні промови, в яких виявлявся ідеалізм, але й відірвання від реальної міжнародної дійсности.

Швеція не є активним чинником у міжнародній політиці. Таке чи інше становище шведського прем'єра не має впливу на розвиток міжнародних справ. Очевидно, що шведи — нарід з високою політичною культурою, обурені тим убивством, без уваги на те, чи хтось з політикою Пальме погоджувався чи ні. У хроніці безглуздих актів політичного терору записано теж вбивство шведського дипломата князя Фольке Бернадотте, коли то він полетів як мировий посередник на Близький Схід від ОН: його застрілили в Єрусалимі.

Такий же це безглуздий акт тероризму в 1948 році, як і — останній перед кількома днями в цьому році.

Петро Одарченко

МУЗИКАЛЬНІСТЬ ПОЕЗІЙ ШЕВЧЕНКА

(До 125-річчя з дня смерти Поета)

I.

Великий поет українського народу Тарас Шевченко був одночасно й великим майстром образотворчого мистецтва, художником, гравером, талановитим співаком, музично обдарованою людиною, етнографом, фолкльористом, археологом. Як людина він відзначався своєю безмежною любов'ю до рідної України, до рідного українського народу, своїм великим гуманізмом, своєю відданістю найвищим людським ідеалам правди, свободи, ідеям національного, соціяльного й політичного визволення українського народу й інших народів, поневолених царською Росією.

Всі ці властивості універсального генія відбилися в могутній поетичній творчості Шевченка, яка зайняла почесне місце у світовій літературі.

Одним із найважливіших чинників, що великою мірою сприяв майстерності поетичної творчости Шевченка, була неперевершена музикальність його поезій, зумовлена тим, що Шевченко, крім поетичного та малярського таланту, мав ще й природний талант співака, музично обдарованої людини

Словесну поетичну й велику музичну красу української народної пісні Шевченко сприйняв ще дитиною, коли рідна мати співала йому колискових пісень, коли дід його співав гайдамацьких пісень. З раннього дитинства полюбив Тарас рідну пісню. Вона супроводжувала його все життя — від колиски до могили. Українська народна пісня була для Шевченка єдиною втіхою в його житті, єдиною розрадою.

Маючи чудовий голос і тонкий музикальний слух, Шевченко сам любив співати і слухати, як інші співають. Своїм чудовим співом Шевченко чарував слухачів, як свідчать про це його сучасники у своїх спогадах.

Велике враження справив Шевченко своїм співом на весіллі у Пантелеймона Куліша. Ось як згадує про це П. Куліш:

„...Ніхто ще не знав, що він (Шевченко) предивний, може найлуччий співака народних пісень по всій Україні... Як у ту пору своєї жизні співав Шевченко, а й надто як він співав у той вечір, такого або рівного йому співу не чув я ні на Україні, ні по столицях... Пісню за піснею співав наш соловей... І, скоро вмовкав, зараз його благали ще заспівати, а він співав і співав, людям на втіху, а собі самому ще й на більшу". (П. Куліш. Твори, т. 6, Львів, 1910, стор. 393.)

На засланні, в найтяжчі моменти підневільного життя пісня для Шевченка була єдиною втіхою і порадницею:

Ой, із журби та із жалю...

....

Та Україну згадаю,
Та пісеньку заспіваю.
Люди скажуть, люди
зрадять.
А вона мене порадить,
І порадить, і розважить,
І правдоньку мені скаже...

Українська народна пісня мала великий вплив на поетичну творчість Тараса Шевченка. Неоціненні скарби української народної пісні — її багату тематику, її морально-етичну красу, її неповторну музичність — творчо використав поет у своїх поезіях і поемах.

Іван Франко у своїй праці „Із секретів поетичної творчости" відзначив музичність, мелодійність поезії Шевченка, широке використання в них музикальних, слухових образів. Уже в перших рядках першого твору Шевченка „Причинна" І. Франко констатує цю наявність звукових образів:

РЕВЕ ТА СТОГНЕ Дніпр
широкий.
Сердитий вітер
ЗАВИВА...

....

Ще треті півні не
СПІВАЛИ,
Ніхто ніде на ГОМОНІВ,
Сичі в гаю
ПЕРЕКЛИКАЛИСЬ,
Та ясен раз у раз СКРИПІВ.

„У першій і останній парі рядків, — зазначає І. Франко, — зібрано тут кілька сильних слухових образів — *РЕВ* великої ріки, *СВИСТ* і *ВИТТЯ* вітру, *КРИК* сичів, *СКРИП* дерева — все ефекти чисто музикального трактування".

Далі І. Франко зазначає, що в цій самій баляді Шевченко слуховими, звуковими образами малює український ранок. „Такими ж слуховими, музикальними образами оперує Шевченко в одній із найкращих своїх поем, у 'Гамалії', що вся є немов дзвінким погуком козацького геройства, відваги і енергії". (І. Франко, цитована праця).

Усі ці музикальні, звукові, слухові образи навіяні мелодійністю, звуковим ладом української народної пісні.

Максим Рильський цілком слушно ствердив, що „Шевченко — поет, який сприймав світ насамперед музикально", що „провідна риса поезії Шевченка — музика, мелос, ритмічна могутність і метрична різноманітність" (Збірник „Тарас Шевченко", 1962). На думку Рильського, Шевченко „під час творення своїх поезій *СПІВАВ* їх собі в думці" (М. Рильський. Поетика Шевченка. „Наукові Записки" АН УРСР, т. 2, 1946, стор. 25).

Ще раніше аналогічну думку висловив відомий український композитор і музикознавець Станислав Людкевич у своїй статті „Про основу і значення співности в поезії Тараса Шевченка" („Молода Україна", Львів, 1901 - 1902). У цій праці С. Людкевич підкреслив так звану *СПІВНІСТЬ* Шевченкової поезії, себто потенціяльну можливість музичного відтворення. „Всі прикмети співности українських народних пісень перелились силою живого впливу на форми Шевченка, взоровані на народні" — зазначає С. Людкевич. На думку С. Людкевича, Шевченко „не складав, а виспівував свої поезії, хоч і без мелодії".

Закінчення буде.

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ПРО ЛІҐУ І РАДУ

З уваги на події в нашій громаді, Українська Ліґа Проти Знеславлення (УЛПЗ) мала замір створити форум для близької співпраці усіх українських організацій в справі кампанії знеславлювання українців. З таким наміром скликано збори в травні 1985 року і запрошено представників усіх центральних організацій. У висліді цього ми мали враження, що створена рада буде допоміжним тілом для УЛПЗ, яка має вісім років праці за собою і певний досвід в цих справах.

Теперішній голова ради повідомив нас, що мандат від української громади був щоб створити нову організацію.

Тому ми повідомляємо українську громаду, що Українська Ліґа Проти Знеславлення і Рада Представників Українських Центральних Організацій працюють як цілком окремі організації.

Маємо надію, що ця справа буде обговорена і вияснена на чергових зборах ради.

Українська Ліґа Проти Знеславлення підкреслює, що ми є готові співпрацювати з кожною організацією, яка має намір обороняти добре ім'я українців.

Українська Ліґа Проти Знеславлення

Галя Козак
голова

Ніля Павлюк
містоголова

ВИЯСНЕННЯ ДО ЗАУВАЖЕНЬ

В числі 31 „Свободи" з 15-го лютого 1986 року появився лист до редакції Ярослава Татомира п.н. „Філядельфійська Ліґа працює уже вісім років", у якому автор листа закинув мені, що у статті п.н. „До справи оборони доброго імени українців", що була друкована в „Свободі" ч. 23 з 5-го лютого ц.р. я зіґнорував і промовчав корисну працю Української Ліґи Проти Знеславлення (УЛПЗ).

Кожний хто читає українську пресу добре знає, що УЛПЗ завжди виконувала дуже корисну працю. Її діяльність підтримували громадяни своїми щедрими пожертвами і вона втішалася загальним признанням. За час існування ліґи ніхто ніколи не мав ніяких застережень і кожний схвалював її працю.

Ціллю моєї статті не було підносити відомі успіхи і заслуги ліґи, але звернути увагу на створення нової організації, що назвала себе Радою Представників Українських Центральних Організацій з ідентичними завданнями, що їх виконувала досі УЛПЗ. Про цю організацію Я. Татомир не згадує ні словечком у своєму листі, але несправедливо приписує мені речі, про які я не згадував у моїй статті.

В обіжнику, що його Рада Представників Українських Центральних Організацій розіслала в грудні м.р. сказано, що ця рада створилася заходами організацій включно з УЛПЗ. На першому засіданні, яке відбулося у Філядельфії в травні м.р., більшість присутніх представників організацій висловилися проти творення нової організації, вважаючи, що ліґа повинна далі продовжувати свою працю. Та це декому не подобалося і на другому засіданні, на яке вже не запрошено організації, що були проти творення нового тіла, засновано Раду Представників Українських Центральних Організацій. Які саме організації увійшли до ради, хто увійшов до проводу, які люди є в Контрольній комісії, якої завданням є нагляд над Центральним Фондом Оборони, що його проголосила рада із закликом до громадян надсилати свої пожертви, досі невідомо. Українська Американська Координаційна Рада, як центральна установа і репрезентація українців в ЗСА, затверджена IV СКВУ в 1983 році, не входить у склад ради і не має до неї ніякого відношення.

Д-р Роман Барановський;

Кергонксон, Н.Й

Микола Бараболяк

ПРО ПЕРЕМОГУ ЖІНКИ В МАНІЛІ І ДЕЩО ЩЕ

Наслухавшись про події в Філіппінах, надивившись на телевізорі на розвиток і хід подій у Манілі, не можна не звернути уваги на деякі аналогії, чи радше контрасти, визбутись деяких рефлексій, а то й не зробити деяких висновків, які можуть стосуватись нас:

Перша рефлексія: Коразон Акіно — надзвичайна жіноча поява на політичному екрані світу. Вона казала про себе: я звичайна собі „housewife" - домашня господиня. Словом ніщо собі такеє. Відносно молода собі вдовичка (їй 53 роки), приємна, пересічно вродлива, все усміхнена, інколи робить враження роззброююче наївної. Немає в ній нічого з Жанни д'Арк, провідника-революціонера... А який тягар, яку відповідальність двигала на своїх плечах, коли накликала свій народ до пасивного опору проти тирана! Взялась за діло, яке було б понад сили мужчині, хоч як „мужеському". І перемогла. Чим перемогла? Причарувала народ чимсь, що не що більше як звичайна жіночість. Після програми Теда Коппела 27-го лютогона Ей-Бі-Сі „Night line" телефонує до мене приятель, заприсяжений старий парубок, і каже: „Я закохався у цій „Корі"! Що за жінка..." Насправді. Що за чарівна жінка!

Говорить про себе як „домашню господиню" і насправді була нею заки стала президентом. Дещо про неї: родом із „аристократичної" філіппінської родини. До середньої школи ходила в Нюйоркському стейті, в цьому ж стейті дістала науковий ступінь із математики й французької мови. Зачала студіювати юридичні науки. Але вийшла заміж за Беніто Акіно і її студії закінчились. Беніто був лідером опозиції проти Маркоса. Займав видні політичні позиції: провінційного губернатора, сенатора. Був в'язнем Маркоса від 1972 до 1980 років, коли пішов на вигнання до ЗСА. Вбили його речники Маркоса в 1983 році на летовищі в Манілі, коли вертався з вигнання, бо виглядало, що у виборах міг би вийти президентом, як репрезентант опозиції і побити Маркоса.

Коразон готовилась до того, щоб заступити свого мужа як провідник опозиції проти Маркоса розумно, консеквентно, без зайвого драматизму. Деякої підготови до політичної роботи проти тиранії Маркоса набралась під час ув'язнення чоловіка і пізніше, коли жила без нього на Філіппінах. Не була вона, отже, така „зелена" в політичній грі. А була то небезпечна гра, бо Маркос вмів робити так, що противники „зникали". Найважливішим її засобом було оволодіти душами філіппінців, а головно молоді, і додати їм наснаги і відваги. Цього вона довершила. Коли прийшло до конфронтації з Маркосом, ці молоді люди вийшли сотнями на вулиці загородили своїми тілами дорогу Маркосовим танкам. „Корі" перемогла. Перебравши ж владу, не грозить помстою тим, що завдали їй великої кривди, а проповідує прощення, гоєння ран, закликає до поєднання і спільного зусилля для відбудови країни з руїни.

Дивишся на цю „жіночу" жінку, подивляєш її такт і розум, і порівнюєш її до інших жінок-політиків, прагматиків — Індіри Ґанді, Ґольди Маїр, Марґарет Тачер. Порівняйте хоч би політику Ґольди Меїр із загонистою політикою Беґіна-Шаміра. І не можеш відсунути думки: а куди завели нас наші політики-мужчини? Жінка, живучи віками під перевагою мужчини, навчилась бути практичною, прагматичною. Усе питала себе: а що вийде з того, що роблю? Мужчини дають поносити себе великим задумам, не тримаються землі, не дивляться на справи з практичного боку. Мужчини все слабували, почавши від хрестоносних походів і ще раніше, хворобою, яку звемо нині ідеологізмом. Непродуманими, непрактичними для життя акціями, під знаком комунізму, націоналізму, іншого „-ізму", винищується мільйони. В ім'я тих „ізмів" гонили і гонять людей до „перемоги", а приносять тільки страждання і смерть. Іноді вірять у ціну пролиття крови, коли вона на міжнародному ринку давно втратила ціну. Ледве чи можна виправдати багато з того, що наварили мужчини і в нашій політиці в останньому півсторіччі. А вина в їхніх не-прагматичних підходах до політики. Не час би може, отже, передати керму наших політичних заходів жінкам? У жінок більше того, що американець зве „каммон сенс". А на мій розсуд не може бути двох думок, що нашій політиці того бракує.

Рефлексія число два на тлі революції у Манілі: Російська революція 1917 року зачалась у Петербурзі і там

(Закінчення на стор. 3)

НЕОБАЧНА ЕКОНОМІКА ГРОМАДСЬКИХ РЕСУРСІВ

Хоч у нас є два центральні громадсько-політичні тіла, які мають репрезентувати українське суспільство в ЗСА, УККА й УКРада, та одна надцентраля — СКВУ, яка об'єднує всі українські представництва на поселеннях, то на ділі наше життя роздрібнюється щораз більше. Як гриби після дощу через одну ніч виростають одна за одною нові організації, товариства, установи, комітети, які в своїй програмі плянують виконувати цю саму або споріднену чи паралельну діяльність.

Пересічний громадянин загубив уже лік тим ефемеридам, які виступають публічно в різних скорочених криптонімних назвах, послуговуючися тільки ініціялами так, що невідомо з ким мається до діла. Всі вони накреслюють імпозантну, з мільйоновими бюджетами програму, спрямовану на визволення батьківщини, оборону перед напастями і знеславлюванням українців, на боротьбу за людські права, допомогу потребуючим землякам, оборону української правди шляхом впливання на засоби масової інформації — радіо, преса, телебачення, кінематографія, на прихильні нам „кокуси", „лаббі" тощо. Всі обіцюють „грушки на вербі", всі закликають громадянство складати „щедрі пожертви" на їхню діяльність, але конкретні, позитивні, реальні наслідки тієї діяльности невидні. Зате видна розтрата громадських ресурсів — людських сил, енергії, часу й... фінансових засобів.

Багато із цих писем-звернень анонімні, ніким не підписані. Адже кожна організація, установа, товариство, це не лиш правна одиниця, але складається із фізичних, індивідуальних людей, хтось стоїть у їх проводі, хтось їх репрезентує. Варто, щоб ці звернення до громади були позначені не тільки назвою чи ініціялами установи, яка хоче підтримки суспільства, але підписом голови, секретаря, касира. Тоді громада знала б з ким має справу. Адже йдеться про громадську справу і про громадський гріш, а в такому випадку взаємне довір'я — необхідне. Є поважні, давно існуючі й добре відомі громаді установи, наприклад братські союзи, наукові інституції, церковні чинники, а вони виступають явно й відкрито, то чому різні ефемериди, новики в громадсько-суспільному житті не повинні відрекомендуватися співгромадянам, від яких, ще не проявившись, вимагають заздалегідь „щедрих пожертв"?

Але в гущавині нескоординованих і малоефективних громадських починань є надійні проблиски здорового громадського глузду, подиктовані інстинктом національного самозбереження. Ось Фундація ім. Мазепи адоптувала пам'ятник Т. Шевченкові у Вашінґтоні, взявши на себе поважну частину фінансового тягару, щоб спільно з Державною службою парків дбати про його естетичний вигляд. До цієї позитивної акції приєдналася УКРада і ОДВУ.

Варта б теж скоординувати дію відзначення Тисячоліття Християнства в Україні, до якого взялося пів тузеня комітетів, установ і організацій та всіх наших існуючих Церков, але поза спорами, засіданнями і закликами про пожертви, ані кроку вперед не зроблено, хоч ця історична подія „за рогом".

Ці справи громада повинна якось упорядкувати, щоб зайво не витрачати енергії, часу й громадського гроша, яких у нас з кожним роком стає менше.

Володимир Барагура
Ню Йорк, Н.Й.

П. Андрієнко-Данчук

НЕЗАБУТНІЙ ВЕЧІР У МЮНХЕНІ

III.

Читання попередила письменниця — Любов Коленська своїм вступним словом, в якому передала короткий зміст драми, зазначивши, що „У драмі 'Місія ще не закінчена' — зустріч двох поколінь, їхні переживання і конфлікти, — це зустріч двох протилежних собі світів, — людей, що зростали в крайньо інакших обставинах, українських емігрантів поза океаном та двох киян, теж українців, але ж совєтських дипломатів.

„Дія відбувається поблизу Ню Йорку, в родині Мирослава і Галини Вербових, діти яких — студенти Ігор та Уляна, і їхня восьмилітня сестра, Ліля. У драмі виступають теж приятелі Мирослава і Галини, як і друзі Ігоря і Уляни. Відображене тут життя старшого покоління, що спочатку, з приїздом до цієї країни, закипає енергією, ідеями, вкладає надзвичайну працю в розвій своєї спільноти, але відтак русло його сповільнює свій біг і поступово починається спад живучости української еміграційної громади, приходить байдужість, інерція... Та до Ню Йорку приїжджає український совєтський дипломат з Києва Денис Земляченко із сином Ігорем, студентом... і, майже в метеорному леті, все міняється, не лиш докорінно змінюється життя українських емігрантів, особливо молодих студентів, але щобільше, в душі Ігоря Земляченка наступає метаморфоза і він, — як Ігор це сам зазначає в третій дії цієї драми, — ступає у слід свого дядька Максима, що своїм життям заплатив за спротив совєтській владі..."

Любов Коленська зазначила: „Драму 'Місія ще незакінчена' написала я з надхнення поезією розстріляного большевиками в 1919 році Грицька Чупринки „Льодолом", музику до якої склав Микола Леонтович, який теж раптово загинув у загадкових обставинах. Я лиш, працюючи над цією драмою, усю дію перенесла на полотно сучасних життєвих процесів, крізь горнило яких переходять українські емігранти поза океаном".

„Щоб знищити ідею Грицька Чупринки про воскресення України в його 'Льодоломі', совєти до музичної композиції Миколи Леонтовича дали вірш режимового поета Володимира Сосюри", — казала з іронією письменниця, і тут прочитала обидва вірші — Г. Чупринки і В. Сосюри, щоб лише порівняти їхню суть, де ми бачимо непоборну і непокірну красу Чупринкової поезії '

Грицько Чупринка

ЛЬОДОЛОМ

Без упину, без утоми,
В бурі, в громі,
В льодоломі
З-під зимової кори
Міцно вирвавсь,
Дніпр старий
Крига кригу
Серед бігу
Ламле, кришить
в купи снігу,
В гори льоду!...
Дніпр реве.
То він бореться й живе.
Царство сонце
Тоне, тоне,
Бо прийшла весна...
Хто ж могутній забороне
Встати й нам од сна?

Володимир Сосюра

ЛЬОДОЛОМ

Б'є і рве зими закови,
Мов гарматами, грозово,
Криги креше серебро.

На загони, шле загони,
Мов мечі гримлять
по броні
Шле загони, шле загони,
Все клекоче і реве
На старе іде нове
Сонця, сонця з небозводу
Сяє зір ясний
Сяє, сяє зір ясний.
Не здолає тьма народу,
Як зима — весни.

Письменниця прочитала також уривок з листа відомого нашого музиколога, д-ра Василя Витвицького про музику „Льодолому" Миколи Леонтовича. В.Витвицький переслав копію „Льодолому" Г. Чупринки на руки письменниці, де він зазначив, що: „У творчості Леонтовича твів 'Льодолом' займає особливе місце. Це один з дуже нечисленних творів композитора, не зв'язаних з народною творчістю. Гармоніка 'Льодолому' дуже цікава і смілива (...). Станислав Людкевич назвав 'Льодолом' Г. Чупринки „прекрасними хоровими картинами".

Витвицький зазначив, що музиколог Микола Гордійчук хоч мусів віддати данину „кесареві", проте і він хвалить "Льодолом" і пише, — це „безпосередній відгук Леонтовича на революційні події", та зараховує цей твір до ряду „кращих зразків української революційної музики", і каже що „Льодолом" завоював широку популярність". (М. Гордійчук „На музичних дорогах". Київ 1973, стор. 98)

Бачимо велику цінність твору „Льодолом" Г. Чупринки і як совєтська машина фальшує і вбиває духовість творців української культури, — підкреслювала письменниця у своєму виступі.

Евеліна Чурай з чуттям та артистичною вмілістю відчитала дванадцятисторінковий друк з драми „Місія ще незакінчена" першу відслону з третьої дії. Професійна акторка вміло передала всі душевні стани складного сценічного тексту, — це дало можливість присутнім сприйняти глибинну красу і відчути зміст цього вдалого першого і дуже цінного драматичного твору Любови Коленської.

Віримо, що цей драматичний твір нашої письменниці „Місія ще незакінчена" буде йти з успіхом на театральних сценах по українських поселеннях.

Кінець.

ДОРОГІ ДЕЛЕҐАТИ Й ДЕЛЕҐАТКИ! ЩЕ ТІЛЬКИ ДВА МІСЯЦІ ВІДДІЛЯЄ НАС ВІД 31-ої КОНВЕНЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ. НАШОЮ МЕТОЮ Є ПРИДБАТИ 1,500 НОВИХ ЧЛЕНІВ ДО КОНВЕНЦІЇ. МИ ДОСЯГНЕМО ЦЮ МЕТУ, ЯКЩО КОЖНА ДЕЛЕҐАТКА Й КОЖНИЙ ДЕЛЕҐАТ ВИКОНАЄ СВОЮ ПОВИННІСТЬ І ЗОРГАНІЗУЮТЬ ТРАДИЦІЙНУ ДЕСЯТКУ НОВИХ ЧЛЕНІВ. ТОЖ ВИКОРИСТАЙМО КОЖНИЙ ДЕНЬ ДЛЯ ОРГАНІЗАЦІЇ НОВИХ ЧЛЕНІВ І В ЦЕЙ СПОСІБ ЗБІЛЬШІМ СТАН НАШОГО ПОСІДАННЯ.

ПОДЯКА І ЗАКЛИК

Фундація ім. Мазепи є вдячна Екзекутиві та Крайовій Раді УАКР як і Центральній Управі ОДВУ за заклик до українського громадянства ЗСА підтримати заходи Фундації ім. Мазепи в реставрації пам'ятника Шевченкові у Вашінґтоні та до широкої участі нашого громадянства в концерті на честь Великого Сина України в Кеннеді Центрі 9-го березня.

Рада директорів Фундації ім. Мазепи в свою чергу закликає свідоме громадянство до участі — чи зможете ви бути на концерті чи ні — купіть квиток. Цим ви допоможете заплатити за сотні квитків, які від імени нашого громадянства були вже роздані впливовим діячам столиці. Виносячи ім'я нашого пробудителя на столичний форум, ви разом із нами адоптуєте пам'ятник Тарасові. Всі разом ми зробимо нашого великого Кобзаря популярним, а разом з ним і всю українську справу. І коли знову у 1988 році ми всі зберемося у Вашінґтоні для відзначення 1000-ліття нашого християнства, ми будемо горді за нашу спадщину. А вона є у нас одна для всіх.

Закликаємо вас до участі. Будьте нашими спільниками в необхідній праці — як перед концертом, так і після концерту. Звертайтеся з питаннями, пропозиціями і з пожертвами до: Mazepa Foundation. Inc. P.O. Box 1988, Alexandria, Va. 22313.

ЯК ПЕРЕДБАЧАЮТЬ спеціялісти, ціни на бензину в З'єднаних Стейтах Америки повинні зменшитися в найближчому часі на 20 центів за ґальон. Одночасно впадуть ціни і на інші види палива. Очікується зменшення видатків на опалення в середньому на 136 долярів на родину в рік.

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕҐЕН запросив у Білий Дім лідерів коаліційної організації Об'єднана нікараґуанська опозиція. Зустріччю з антикомуністичними лідерами Нікараґуа Президент має намір підкреслити свою рішучість добитися від Конгресу виділення допомоги нікараґуанським борцям за свободу, які борються проти тоталітарного режиму сандіністів. На нараді, що відбулася недавно в Білому Домі, дорадники і асистенти Президента переконували його зробити все можливе, щоб антикомуністичні повстанці Нікараґуа дістали допомогу, бо сандіністи можуть придушити опір з допомогою Куби і Совєтського Союзу.

РОДИННЕ СВЯТО — ПОДЯКА

Усім, що переслали привітання з нагоди мого 88-річчя, а зокрема тим, що привітали мене особисто своєю присутністю на обіді, за їхні щедрі дарунки, що досягли суму 1000.00 долярів, які пересилаю на розбудову бібліотеки ім. Симона Петлюри в Парижі.

Щиро дякую родині внука д-ра Юрія Вигінного за влаштовання обіду і усі турботи пов'язані з тим.

Прошу Всевишнього, щоб обдарував мого правнука Юрчика, його батьків Пат і Юрія, сина Петра і його родину, доньку Галину Медвецьку з чоловіком, усіх присутніх на обіді, добрим здоров'ям, всіма благами і зберіг на Многая Літа!

Щиро вдячний —

сот. Онисим Врублівський

Український Інститут Модерного Мистецтва
та
84-ий Відділ Союзу Українок Америки
щиро запрошують Вас на музичний вечір

в честь композитора

Ігоря Білогруда

Слово про творчість композитора виголосить
письменниця ГАННА ЧЕРІНЬ

Субота, 15-го березня 1986 р., 7-ма год. веч.
в приміщенні Інституту в Чикаґо, Ілл.
2320 Вест Чикаго Авеню

Ярослав Кулинич—український кінорежисер

Українська діяспора не може похвалитися численними працівниками кіномистецтва, тим більше такими, що присвячують свою творчість в більшості українській тематиці. До тих нечисленних творців належить наш фільмовий режисер і продуцент Ярослав Кулинич. Фільмовим мистецтвом він цікавився ще в шкільні роки на рідній землі. Від закінчення II світової війни працював він в німецькій кіностудії УФА в Мюнхені, пізнаючи технічні та артистистичні таємниці фільмового виробництва.

В 1949 році разом з родиною Я. Кулинич переселився до Австралії і там, студіюючи в університеті в Аделяіді, ставив перші самостійні кроки, творячи кілька короткометражних документальних фільмів. Після закінчення університету, заснував він у 1958 році фільмову спілку разом з П. Кардашем і С. Куницьким. Тоді повстали два перші фільми Я. Кулинича про життя українців у Австралії: „Десятиліття поселення українців в Австралії" та „Українське життя в Австралії". Під час перебування в Австралії Я. Кулинич зацікавився також життям тубільного населення—абориґенів. Він промандрував через великі простори австралійського континенту і зібрав багатий матеріял, з якого повстав фільм „Українська експедиція серед диких племен Австралії".

В1961році Я. Кулинич переїхав до Америки і замешкав в Ню Йорку. Тут він довершив свої знання з кіновиробничої техніки, студіюючи на кіномистецькому відділі університету. Університетські студії завершив дипломом маґістра. Відтак почав працювати викладачем в одному із коледжів Ню Йорку.

В тому часі повстає серія його документальних і художніх фільмів, як „Пласт", „СУМ", „Другий Ватиканський Собор", „Шляхом Кобзаревої слави", про відкриття пам'ятника Т. Шевченкові у Вашінґтоні з нагоди 150-річчя з дня народження поета, та інші. Далі появилися фільми „Лемківське весілля", „Свята Софія", про посвячення катедри св. Софії в Римі; „Поїзд в Україну", „Перший Світовий Конґрес Вільних Українців". Другий фільм, присвячений Кобзареві України, під назвою „Під чужим небом", містець створив з нагоди відкриття пам'ятника Т. Шевченкові в Буенос Айресі в 1972 році.

Перебуваючи зі своїм фільмовим апаратом у гущі українських тем і справ, мистець знаходить час, щоб зацікавитись життям інших народів і країн на різних континентах. Протягом 15-ти років збирає фільмові матеріяли з п'яти континентів, перемірюючи ці терени своїми ногами, щоб створити у 1977 році фільм „Доля народів".

Дуже багато часу і уваги приділив Я. Кулинич величавій постаті Патріярха Йосифа Сліпого. В1965році він створив фільм „Від Митрополита Андрея до Кардинала Йосифа". По десяти роках у 1975році повстає його фільм „Патріярх Йосиф" про перебування Блаженішого Патріярха в Північній Америці в 1968 і 1973 рр. Протягом наступних десять років Я. Кулинич виготовив повнометражний фільм про життя та плодотворчу діяльність Патріярха під заголовком „В'язень Христа ради". Тепер режисер викінчує два фільми: про XXX Конвенцію УНС, що відбулася в1982 році в Рочестері та про виступи в Америці австралійського хору „Чайка" разом з танцювальною групою „Веселка".

Завершенням досьогочасної кіномистецької діяльности Я. Кулинича буде фільм „Україна в огні". Режисер довгі роки готувався до того фільму, обмірковуючи сценарій, збираючи матеріяли, наладнуючи співпрацю з консультантами. Насьогодні кіностудія Я. Кулинича має в своїх архівах дуже рідкісні та дуже цінні кінокадри з нашого минулого, як проголошення Української Державности в1918році, бій під Крутами, переможні походи та битви українського війська, життя і побут у Західній Україні, український національний рух в еміґрації, зокрема в Канаді та ЗСА, чи автентичні кінокадри про боротьбу українців перед і під час Другої світової війни.

Ярослав Кулинич, український кінопродуцент

Над фільмом „Україна в огні" Я. Кулинич працює вже понад 10 років. Він хоче показати на екрані славне минуле нашого народу на протязі цілої його історії. Від могутньої княжої Київської Руси, через Галицько-Волинську державу, яскраву козацько-гетьманську добу, визвольні змагання 1917-1921 років та боротьбу славної Української Повстанської Армії підчас II світової війни режисер хоче показати тяглість історії нашого народу, його свободолюбивість та непереможне стремління вибороти державну суверенність.

Так задуманий фільм становитиме гостру ідейну зброю проти тенденційного і зафальшованого зображування історії України большевицькою пропаґандою та історичною псевдонаукою, які намагаються показати історію нашого народу як фрагмент „старшебратської" історії, як процес несамостійний, як історію племені, що колись помилково, непередумано відкололося від „старшого брата", щоб після деяких блукань повернутися в його обійми і в тих обіймах віднайти своє „щастя" на всі грядучі віки.

Такий фільм повинен знайти собі собі місце в різних українських суспільно-політичних організаціях та установах, в молодечих організаціях, у школах українознавства. Фільм буде озвучений двома мовами, щоб з нього міг користати і англомовний глядач. Таким чином копії фільму будуть передаватися і до американських культурно-громадських установ, молодечих організацій, коледжів, середніх шкіл.

Фільм „Україна в огні" твориться під патронатом Світового Конґресу Вільних Українців та Літературно-Мистецького Клюбу в Ню Йорку. Фільм цей вже на 75 відсотків готовий, але, щоб його закінчити, треба мати ще приблизно 150,000 долярів. Режисер Я. Кулинич звертається до всіх суспільно-політичних, церковних, господарських, наукових і молодечих організацій та установ і до всього українського суспільства з палким закликом допомогти своїми пожертвами прискорити випуск цього фільму, його появу на екранах.

Дотепер такі особи та установи стали меценатами фільму і своїми пожертвами збільшили фонди на виробництво фільму: 10,000 дол.—Антоній Мурований і Марія Ясінська Мурована, оперна співачка; 1,500 дол. Український Народний Союз; 1,150 дол.—Михайло Пирський; по 1,050 дол.—Роман Іваницький та д-р Микола й Ірена Шпитко; по 1,000 дол.–Митрополит Максим Германюк, Владика Ізидор Борецький, Владика Василь Лостен, Владика Роберт Москаль, Євген Галущак, Кредитівка „Самопоміч" в Ню Йорку, Василь Кокіль, Канада; д-р Любомир та Оксана Кузьмак, Анна Кобилюк-Павлович, НТШ—Ню Йорк, Іван і Анна Назаркевичі, мистець Вікентій Овсак, Андрій та Марія Рибіцькі, д-р Микола Ценко в пам'ять покійної дружини Володимири.

Висловлюємо надію, що число меценатів ще збільшиться і режисер фільму вже тепер складає їм свою глибоку вдячність. Крім того, кожний меценат фільму знайде своє почесне місце в фільмі. Велику вдячність переказує Я. Кулинич всім іншим жертводавцям, а їх призвища він оголосить в газетах.

Пожертви слід складати на адресу:

Film Fund for „Ukraina v ohni". No. of Account 9965, Self-Reliance (N.Y.) Federal Credit Union, 108 Second Ave., New York, N.Y. 10003. Всі пожертви можна відтягати від податку, виписуючи чек на: Ukrainian Arts and Literary Club, N.Y. (UVO)

Андрій Коваль

Про перемогу...

(Закінчення зі стор. 2)

вирішилась її доля. Не в Києві, чи Тбілісі, а в столиці російської імперії. Всі основні політичні зміни здійснюються в центрах. Філіппінська революція була започаткована і закінчилась у Манілі. На периферіях було тихо, всі вічі були звернені на Манілю. „Корі" Акіно перемогла, бо зуміла змобілізувати столицю для піддержки. Перемогла, бо манілівці, а головно молодь, загородили дорогу до неї танкам. В Москві танки не зупинились би і переїхали б по людях — правда. Але коли рахуємо на якісь зміни, чи революцію в СССР, то мусимо теж усвідомлювати собі, що її початок, і завершення, не може здійснитись ні у Вільнусі, ні в Ашкабаді, ні в Мінську, ні в Києві, а таки в Москві, як колись у Петербурзі.

Це мусимо тямити і не мати ілюзій, що цілий „нарід" постане. Про те не може бути й мови в совєтській системі. Чи Григоренко має рацію, коли він говорить про „партократію", чи ні, без співпраці з росіянами, не доб'ємось волі. А це висуває постулят деякої зміни в настановах нашого політичного мислення. Організування сил неросійських народів потрібне, щоб показати силу москвинам. Але теж не треба антагонізувати демократичні російські елементи. Революції робляться в столицях. В тому нема різниці між Манілею і Москвою!

От таке на маргінесі подій у Манілі. Маніля далеко від Москви, і Маркос — не Брежнєв чи Ґорбачов, але ходи до повалення тиранії не можуть дуже різнитись. А навчитись дечому можна і в Манілі, якщо йдеться про методи політичної боротьби, тої що йшла майже без жертв, а успішно. А в чому справа, як не в тому, щоб мати в політиці успіх? Не проливати кров, а мати успіх!

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД Реґен перестеріг Конгрес перед стратегічною незбалансованістю і безпосередньою загрозою для ЗСА, якщо Палата Репрезентантів і Сенат відмовляється схвалити додаткову допомогу для нікараґуанських антикомуністичних повстанців в сумі приблизно 100 мільйонів долярів. Нікараґуанські повстанці, без допомоги ЗСА, будуть знищені так, як були знищені мадярські борці за свободу совєтськими танками й іншою зброєю.

ПОДЯКА

З волі Всевишнього відійшов у Вічність
11-го грудня 1985 року у Торонто, Канада
наш Найдорожчий і Незабутній
ЧОЛОВІК, БАТЬКО І ДІДУСЬ

вл. п.

Володимир Скорупський

Складаємо глибоку подяку всім тим приятелям, які протягом майже дворічної важкої недуги Покійного постійно відвідували його в лікарні, своєю розрадою й новинами полегшуючи його терпіння. Зокрема дякуємо панству Л. і В. Буракам, М. і М. Стиранкам та паням О. Іванишин, С. Лабі і Т. Трусевич, які не тільки часто відвідували, а й часом опікувалися хворим у лікарні. Також сердечно дякуємо панам В. Ситникові, В. Максимцеві, В. Вацикові, О. Тарнавському, паням Д. Гошуляк та Л. Барановській і багатьом іншим відвідувачам, які підтримували і підбадьорювали хворого.

Висловлюємо щиру подяку всеч. о. д-рові Р. Данилякові, пароховї катедри св. Йосафата, за організацію та проведення похоронних відправ, за його теплі прощальні слова на панахиді, похороні та тризні. Також дякуємо всеч. о. О. Гошулякові за відвідини в лікарні, участь у панахидах і зворушливе прощальне слово, всеч. о.о. В. Шараневичу, Я. Левицькому, Б. Остаповичу і Р. Кравцеву, ЧСВВ, за участь у панахидах та М. Байракові за відвідини в лікарні. Особливо дякуємо о. д-рові О. Купранцеві ЧСВВ, за участь у відправах, часте відвідування в лікарні та духову наснагу для хворого.

Наша щира подяка д-рові М. Мицикові за сумлінний лікарський догляд та відвідування в лікарні.

Щиро дякуємо п. В. Ситникові за допомогу в організації похорону і тризни. Ми глибоко вдячні панам В. Веризі (ОУП „Слово"), М. Ромахові (орг. УНО), В. Ситникові (в-во „Новий Шлях"), О. Тарнавському, В. Вацикові та паням Вірі Ке-Плавущак і О. Максимів за сердечні прощальні слова виголошені під час тризни. Дякуємо також усім, що особисто телефонічно чи листовно висловлювали свої співчуття нам і під час хвороби і після смерти нашого Чоловіка і Батька.

Наша сердечна подяка за квіти ОУП „Слово", в-ву „Новий Шлях", паням О. Іванишин і Г. Стасяк, родинам: Д. і О. Іванишин, Д. і Т. Сторощук, М. і М. Стиранка, Л. і С. Король, Л. і Ю. Коморовські, М. і Ю. Повх, П. і Л. Білик, Р. і Г. Білик.

Щиро дякуємо тим, що склали пожертви на Заупокійні Служби Божі: М. і М. Давосир, П. Писанчин, О. Нагибаєр, Т. і М. Якубек, М. і Т. Родак, З. і Ґ. Кучинські.

Висловлюємо глибоку подяку всім родичам та приятелям за участь у похоронних відправах.

Щиро дякуємо всім тим, хто склав пожертви на пресовий фонд „Нового Шляху" (загальна сума 750 дол.), список яких опублікований в „Новому Шляху", ч.ч. 51-52, грудень 1985; ч.ч. 1-2, 3, 4, січень 1986; ч. 5, лютий 1986.

Наша сердечна подяка всім жертводавцям на „Фонд Енциклопедії України", список яких подаємо нижче.

Зокрема дякуємо панам О. Тарнавському та Є. Борисові за проведення збірки і пані Н. Закидальській за виготовлення списка жертводавців.

Дружина Марія Скорупська
Дочка Марта Скорупська
з родинами

У ПАМ'ЯТЬ ПОКІЙНОГО РЕД. ВОЛОДИМИРА СКОРУПСЬКОГО СКЛАЛИ ПОЖЕРТВИ НА ФОНД ЕНЦИКЛОПЕДІЇ УКРАЇНИ

По 200.00 — Марія Скорупська, дружина, Рената Голод і Олег Третяк (Філядельфія);
По $100.00 — Міра Повх (Мінерал Спрінґ), Ю. і Г. Повх (Блюмфілд Гіллз), Марта Скорупська і Богдан Ґеруляк (Нью-Йорк), М. і О. Рущицькі (Денвер), Л. і Л. Білик (Рочестер);
По $50.00 — І. Ніньовський (Ферпорт), Рая і Олександер Юхименки, Уляна і Володимир Остапович, Петро Бубела, Микола Ковальський, Н. О. і Т. Закидальські, Таня Трусевич, Л. і В. Бурак, В-во „Новий Шлях";
По $40.00 — Олена і Євген Бориси, Галя і Трохим Ринденко, Ярослав Келебай;
По $30.00 — Анна Бойцун, Василь Палієнко, Богдан Пиць;
По $25.00 — М. Осадца (Трентон), Марія Голод, Юлія Головата, Василь Вацик, Марія Спольська, Олександра і Роман Копач, Світлана Грибінська, Ярослава Зорич, Андрій Коморовський, Степан Шологон (Дурган), Марія і Фердинанд Завадівські (Дурган), Василь Верига, Р. і Г. Білик, Іванна і Богдан Яців, Дарія Іванишин;
По $20.00 — Ярослава і Володимир Зелез (Рочестер), Степанія Лаба (Рочестер), Л. і М. Семків (Рочестер), Бронислава Мельник, Л. і Ц. Білик, Олекса Задойко, Роман Колісник, Мирослав Бігус, Осипа Максимів, І. Драгомирецький, Лев Литвин, Любомир Крохмалюк, Лідія Палій, М. і М. Стиранка, Софія Куца, Олександра і Омелян Тарнавські, Орися і Василь Кривинюки, Володимир Кузь, Василь Максимець, Остап Сокольський, Слава Харак, Оксана Ледуховська, В. Пасіка, Орися Гарас, Роман Сеньків, В. Козаченко, Василь Саламон, Трофим Остапчук;
По $15.00 — Олена Іванишин, Антоніна Горохович;
По $10.00 — Марія і Юрій Копистянські, Д. і Л. Барановські, Марія Моцик, Марія Мацієвська, Микола Штогринець, Улас Самчук, Василь Федорович, Дарія Темник, М. Ґава, Ольга Цвик, Василь Бибик, Юрій Білик, Лариса Похмурська, Василь Лазор, Іван Бойчук, Софія Білик;
По $5.00 — Анна Бардин, Теодор Хахула.

Разом: 2,695.00
Н. Закидальська,
скарбник Патронату НТШ у Торонто.

ВИДАННЯ АКАДЕМІЇ

Ukrainian Academy of Arts and Sciences in the U.S.

Дмитро Дорошенко
ГЕТЬМАН ПЕТРО ДОРОШЕНКО

Огляд його життя й політичної діяльности. Редактор Василь Омельченко.

712 стор., 2 портрети, 1 карта, покажчик імен і покажчик географічних назв. Ціна в твердій оправі 35.00 дол.

Монументальний твір покійного вже історика Дмитра Дорошенка про великого свого предка. Друковано за рукописом, який мало на загинув під час II Світової Війни, під дбайливою редакцією В. Омельченка. Дуже старанна документація, взята з архівів Варшави, Кракова, Львова й Познання.

Володимир Міяковський
НЕДРУКОВАНЕ й ЗАБУТЕ

Редактор Марко Антонович. 509 стор. Серія: Джерела до новітньої історії України, том 1. Ціна в твердій оправі 30.00 дол.

За короткий час, коли заборони царського уряду на використання архівів упали, а нові совєтські ще не були накладені, Міяковський знайшов і опублікував прецінні матеріяли про українські громадсько-політичні рухи 19 сторіччя, зокрема національно-визвольні. Книжка не тільки вшановує вченого й організатора Архіву-Музею Академії, а й дає високовартісні публікації, без яких жадна солідна історія України 19 сторіччя не може бути написана.

АНАЛИ УВАН у США

Том 15, числа 39-40(1981-1983): СТУДІЇ З УКРАЇНСЬКОЇ ЛІНҐВІСТИКИ В ЧЕСТЬ ЮРІЯ В. ШЕВЕЛЬОВА.
(В англійській, французькій та німецькій мовах)
Редактор Яків П. Гурський. 383 стор. Ціна в твердій оправі 30.00 дол.

30 учених із західнього світу написали статті в честь видатного українського філолога й довголітнього президента УВАН у США Ю. В. Шевельова, якому в 1983 р. сповнилося 75 років. Редактор дав передмову й склав список публікацій проф. Шевельова від 1969 до 1983 р. Книжка потрібна для філологів і всіх приятелів української науки.

Олекса Повстенко
КАТЕДРА СВ. СОФІЇ У КИЄВІ

(В англійській і українській мовах)

471 стор., 336 ілюстрацій. Видана в 1954 р. Ціна в твердій оправі 30.00 дол.

Розкішна книжка про найславнішу архітектурну пам'ятку в Україні, яку ледве врятували в II Світовій Війні. Покійний автор був членом Ученої Ради Софійського Архітектурного Музею в Києві до 1943 р. Після війни працював державним архітектом у Вашінґтоні. Чудовий подарунок для всіх приятелів української культури.

Замовлення слати на адресу:
The Ukrainian Academy of Arts and Sciences in the U.S.
206 West 100th Street, New York, N.Y. 10025
Каталог усіх видань Академії висилається на бажання безплатно.

Ділимося сумною вісткою з Приятелями і Знайомими,
що 26-го січня 1986 року упокоїлася в Бозі по довгій і тяжкій недузі
в м. Збаразі на Поділлі
моя Дорога СЕСТРА

бл. п.

Теодозія Фединяк Савицька

Горем прибиті —

д-р ВОЛОДИМИР ФЕДИНЯК з родиною — брат
ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

Заплянували „китайську ліцитацію"

Ню Йорк (МЛР). — За ініціятивою 21-го Відділу СУА в останню неділю перед Великим Постом, т.зв. Запусну, 16-го березня, о год. 1-ій по полудні, в залі української католицької школи св. Духа, при 160 Північ, 5-та вул. в Брукліні, відбудеться цікава товариська гра, „Китайська ліцитація", зі смачним буфетом і підсиленою музикою з платівок для тих гостей, які ще не постять, а хотіли б потанцювати.

Відділ рішив у цьому році не влаштовувати голосної забави з оркестрою тому, що Великодні свята нового й старого стилів є від себе дуже віддалені, і задля респекту до одних і других придумано інший рід товариської розваги. Вступ — 3 дол., що включає квитки на ліцитацію.

ДВОМОТОРОВИЙ ЛІТАК типу Сесна, вилетівши з летовища в Берні, Швайцарія, впав і загорівся зараз таки після старту. У катастрофі загинули пілот і сім пасажирів. Керівники летовища заявили, що причиною катастрофи міг бути густий сніг, який падав в тому часі в Берні.

Пресовий Фонд „Свободи"

На цьому місці друкуємо імена тих ВШ. Громадян, що надіслали свою пожертву на фонд „Свободи" і дитячого журналу „Веселка" та потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

ЛИСТА ч. 1.

В. Семенина, Гемптон	50.00
В. Ке - Плавущак, Вилловдейл, Онт.	35.00
Д. Витанович, Берклі Гайтс	20.00
Н.Н.	20.00
В. Назаркевич, Гартфорд	20.00
Е. Стефурак, Чикаго	20.00
Д-р М. Новосад, Елджин	17.00
М. Волф, Нептюн Сиіті	15.00
О. Радиш, Ню Йорк	15.00
А. Бойцун, Маямі Біч	12.15
Д-р Т. Залуцький, Адельфі	12.00
М. Лепкий, Арчболд	12.00
М. Садовський, Ст. Луіс	12.00
М. Тарнавська, Моравія	12.00
І. Благий, Рочестер	10.00
Д-р С. Кочій, Чикаго	10.00
М. Паливода, Гіллсайд	10.00
Д-р П. Пундій, Чикаго	10.00
А. Самосій, Трентон	10.00
С. Череватюк, Маямі	10.00
Х. Шатинська, Чикаго	10.00
А. Юриняк, Лос Анджелес	10.00
В. Мерещак, Ворм Мінерал Спрінг	8.00
М. Артимів, Філядельфія	7.00
А. Закревський, Миддл Виледж	7.00
М. Кінаш, Дітройт	7.00
В. Ковач, Стратфорд	7.00
М. Крочак, Вайтстон	7.00
М. Курляк, Баффало	7.00
М. Середович, Сиракюзи	7.00
М. Слабодух, Френклин Лейкс	7.00
М. Хома, Балтимор	7.00
Н. Каменецька, Стактон	6.55
В. Фіцик, Апопка	5.80
К. Боднарчук, Асторія	5.00
В. Болонний, Стратфорд	5.00
О. Бреньовська, Ню Гейвен	5.00
В. Бунецький, С. Веніс	5.00
К. Василькевич, Воррен	5.00
Е. Войтович, Роллінг Мовс	5.00
Ю. Губчак, Чикаго	5.00
І. Ґумовський, Лонг Айленд Сиіті	5.00
Д. Когут, Саґіно	5.00
І. Котляр, Ірвінгтон	5.00
Н. Лисенко, Пітсфілд	5.00
С. Матичин, Дітройт	5.00
П. Медик, Н. Галедон	5.00
Ф. Мельник, Рочестер	5.00
А. Наливайко, Чикаго	5.00
О. Рак, Лонг Айленд Сиіті	5.00
Е. Скоцко, Силвер Спрінг	5.00
О. Сушко, Балтимор	5.00
П. Підстригач, Лонг Айленд Сиіті	4.50
В. Данець, Нюарк	3.00
В. Карий, Джерзі Сиіті	3.00
І. Лавринюк, Кеймбридж, Онт.	3.00
Е. Лехман, Виллимантик	3.00
А. Вацлавський, Форест Гіллс	2.00
С. Берегулька, Мелроз	2.00
Н. Гафткович, Гартфорд	2.00
М. Гейниш, Бренфорд	2.00
С. Гордіюк, Ню Йорк	2.00
М. Горішний, Ліндгирст	2.00
М. Грабовський, Іслінгтон	2.00
М. Дорощук, Норт Рослтон	2.00
А. Дикий, Миддл Виледж	2.00
Р. Доляк, Асторія	2.00
В. Захаріясевич, Ведерсфілд	2.00
С. Зубаль, Дітройт	2.00
І. Зурак, Вудгейвен	2.00
А. Клецор, Н. Бранзвик	2.00
М. Клецор, Родан, Кв.	2.00
А. Коновал, Арлингтон	2.00
А. Кукрицька, Джамейка	2.00
С. Лехновський, Кергонксон	2.00
С. Літепло, Бруклин	2.00
Ю. Марущак, Філядельфія	2.00
Л. Медицька, Парма	2.00
П. Микуляк, Вільмінґтон	2.00
М. Міц, Стов	2.00
П. Молодович, Клифтон	2.00
С. Омеляінчук, Філядельфія	2.00
Б. Остап'юк, Маямі	2.00
П. Палашевський, Гаррісбург	2.00
М. Процюк, Філядельфія	2.00
М. Роговський, Ірвінгтон	2.00
М. Сивий, Карнеґі	2.00
А. Сочинська, Бруклин	2.00
І. Твердохліб, Рочестер	2.00
А Тиж, Воррен	2.00
М. Тимків, Савтгемптон	2.00
М. Тренза, Карл Плейс	2.00
Б. Флюнт, Воррен	2.00
С. Чернявський, Оборн	2.00
Ю. Шавалюк, Гакетставн	2.00
С. Гаврас, Фінікс	1.00

● РОЗШУКИ ●

Родина в Польщі шукає слідуючих осіб:
Роман Винярчук, Євген Перхач, Микола Перхач.
Прошу писати на адресу:
JOHN BRODYLO
1605 Madison Street
Elmont, N.Y. 11003